

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 18 päivänä huhtikuuta 2019

522/2019

Laki

rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain (627/1978) 10 b–10 e §, sellaisina kuin ne ovat, 10 b § laeissa 970/2005 ja 510/2010, 10 c ja 10 d § laissa 970/2005 sekä 10 e § laissa 1226/2006, ja

lisätään 7 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 1516/2011, 1240/2013 ja 975/2014, uusi 2 momentti sekä lakiin uusi 10 f § seuraavasti:

7 §

Poiketen siitä, mitä 1 momentissa säädetään, maksajan on perittävä julkisesti noteerattusta yhtiöstä hallintarekisteröidylle osakkeelle maksettavasta osingosta 35 prosentin lähdevero, jos maksajalla tai rekisteröityneellä säilyttäjällä ei ole verotusmenettelystä annetun lain 15 e §:ssä tarkoitettuja tietoja osingon saajasta.

10 b §

Poiketen siitä, mitä 7 §:n 1 momentissa ja 10 §:n 1 momentissa säädetään, tätä pykälää sovelletaan maksettaessa tuloverolain 33 a §:ssä tarkoitettua julkisesti noteeratusta yhtiöstä saatua osinkoa hallintarekisteröidylle osakkeelle.

Osinkoa maksettaessa voidaan soveltaa 1 §:n 3 momentissa tarkoitettua kansainvälisen sopimuksen osinkoa koskevia määräyksiä, jos osingon maksaja tai osingon saajaa lähinnä oleva säilyttäjä, joka on osingonjakohetkellä merkittynä 10 d §:ssä tarkoitettuun säilyttäjärekisteriin, on huolellisesti selvittänyt osingon saajan asuinvaltion sekä varmistanut, että kansainvälisen sopimuksen osinkoa koskevia määräyksiä voidaan soveltaa osingon saajaan.

Vero voidaan periä 2 momentin mukaisesti sen estämättä, että osingon saajaa lähinnä oleva säilyttäjä ei ole merkittynä 10 d §:ssä tarkoitettuun säilyttäjärekisteriin, jos rekisteröitynyt säilyttäjä on ottanut välitettäväkseen osingon saajan tiedot ja varmistanut, että 2 momentissa säädetty edellytykset täyttyvät. Jos rekisteröitynyt säilyttäjä välittää rekisteröitymättömän säilyttäjän antamia osingonmaksutietoja, sen katsotaan sitoutuneen vastaamaan näiden tietojen oikeellisuudesta.

Edellä 2 momentissa tarkoitettuna asuinvaltion huolellisena selvittämisenä voidaan pitää Verohallinnon antamaa lähdeverokorttia, osingon saajan asuinvaltion veroviranomaisen antamaa todistusta tai sellaista osingon saajan itse antamaa ilmoitusta, josta selviää lähdeverotusta varten tarvittavat tiedot osingon saajasta. Itse annetun ilmoituksen on oltava riittävän luotettavasti dokumentoitu ja johdonmukainen säilyttäjän hallussa olevien muiden osingon saajaa koskevien tietojen kanssa. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset itse annetun ilmoituksen sisällöstä, voimassaolosta ja menettelystä, jolla itse annetun ilmoituksen luotettavuus todetaan.

10 c §

Jäljempänä 10 d §:ssä tarkoitettuun säilyttäjärekisteriin rekisteröityneen säilyttäjän on 10 b §:n mukaisesti tutkittava ja tunnistettava osingon saaja, selvitettävä luotettavasti tämän verotuksellinen asuinvaltio sekä varmistettava, että kansainvälisen sopimuksen osinkoa koskevia määräyksiä voidaan soveltaa osingon saajaan. Rekisteröityneen säilyttäjän on annettava osingoista verotusmenettelystä annetun lain 15 e §:ssä tarkoitetut vuosi-ilmoitustiedot, Verohallinnon mainitun lain 19 §:n nojalla pyytämät osinkoon liittyvät tiedot sekä Verohallinnon kehotuksesta annettavat tai tarkastettavaksi esitettävät mainitun lain 23 b §:ssä tarkoitetut tiedot. Lisäksi rekisteröityneen säilyttäjän on annettava osingon maksajalle pyynnöstä osingon maksajan verotusta koskevien velvoitteiden hoitamiseksi tarpeelliset tiedot.

Jos rekisteröitynyt säilyttäjä on osingon maksua varten ilmoittanut osingosta perittäväksi 7 §:n 2 momentissa tarkoitettua lähdeveroa pienemmän veron, rekisteröitynyt säilyttäjä on vastuussa virheellisen ilmoituksen johdosta verovelvolliselta perimättä jääneestä verosta kuin omasta verostaan. Vapautuakseen vastuusta rekisteröityneen säilyttäjän on näytettävä, että virhe ei johdu sen laiminlyönnistä. Rekisteröitynyt säilyttäjä ei ole vastuussa perimättä jääneestä verosta, jos se osoittaa välittäneensä toiselta rekisteröityneeltä säilyttäjältä osingon maksua ja lähdeveron perimistä varten saamansa tiedot saman sisällöisinä säilytysketjussa seuraavalle rekisteröityneelle säilyttäjälle tai liikkeeseenlaskijalle. Rekisteröitynyt säilyttäjä vastaa verosta senkin jälkeen, kun se on poistettu säilyttäjärekisteristä.

Rekisteröityneen säilyttäjän katsotaan olevan 2 momentissa tarkoitettussa vastuussa osingosta perimättä jääneestä lähdeverosta, jos se on antanut tai välittänyt vuosi-ilmoitustiedot kysymyksessä olevasta osingosta ja verosta, tai muutoin selvitetään, että lähdevero on jäänyt perimättä rekisteröityneen säilyttäjän virheellisen ilmoituksen tai laiminlyönnin johdosta. Vapautuakseen vastuusta rekisteröityneen säilyttäjän on osoitettava, että virhe ei johdu sen laiminlyönnistä.

Perimättä jäänyt lähdevero määrätään 2 momentissa tarkoitettussa tilanteessa osingon maksajan ja verosta vastuussa olevan rekisteröityneen säilyttäjän suoritettavaksi noudattaen, mitä oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään veron määräämisestä verovelvolliselle. Rekisteröityneeseen säilyttäjään sovelletaan myös, mitä oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään seuraamusmaksuista sekä Verohallinnon määräämän veron maksamisesta ja muutoksenhausta.

10 d §

Rekisteröityneellä säilyttäjällä tarkoitetaan Verohallinnon ylläpitämään säilyttäjärekisteriin merkittyä säilyttäjää. Verohallinto merkitsee hakemuksesta säilyttäjärekisteriin sen, jolla on sijoituspalvelulain (747/2012), arvo-osuusjärjestelmästä ja selvitystoiminnasta annetun lain (348/2017), arvo-osuustileistä annetun lain (827/1991) tai arvopaperitileistä annetun lain (750/2012) tai vastaavan ulkomaisen lainsäädännön nojalla oikeus harjoittaa säilytystoimintaa. Säilyttäjällä tulee olla sijaintivaltionsa asianomaisen viranomaisen myöntämä toimilupa harjoittaa säilytystoimintaa ja olla sen valvonnan alainen. Säilyttäjän kotipaikan tulee olla Euroopan unionin alueella tai sellaisessa valtiossa, jonka kanssa Suomella on kaksinkertaisen verotuksen välttämistä koskeva sopimus. Säilyttäjärekisteriin voi rekisteröityä myös tällaiseen valtioon sijoittautunut säilyttäjänä toimiva sivuliike, jota kyseiset säännökset velvoittavat.

Rekisteröinnin edellytyksenä on lisäksi, että säilyttäjään sovelletaan yhteistä tietojenvaihtostandardia tai rahanpesun estämistä ja asiakkaan tunnistamista koskevia säännöksiä sekä muuta lainsäädäntöä siten, että säilyttäjä on velvollinen tunnistamaan asiakkaansa ja tämän verotuksellisen asuinvaltion.

Rekisteröintiä hakevan ja rekisteröityneen säilyttäjän on annettava rekisterin pitämistä varten tarvittavat tiedot sekä selvitys tässä pykälässä tarkoitettujen edellytysten täyttyminen.

sestä ja yhteystiedot. Lisäksi säilyttäjän on ilmoitettava näissä tiedoissa tapahtuneista muutoksista.

Säilyttäjärekisteriin rekisteröintiä ja siitä poistamista koskevaan päätökseen haetaan muutosta verotusmenettelystä annetun lain 65 a §:n mukaisesti.

10 e §

Verohallinnon on poistettava säilyttäjä säilyttäjärekisteristä, jos:

- 1) säilyttäjä pyytää sitä;
- 2) edellä 10 d §:ssä säädetty rekisteröitymisen edellytykset eivät enää täyty;
- 3) säilyttäjän hallinnolliset virheet tai muut vähäiset virheet ovat toistuvasti johtaneet virheelliseen verojen perimiseen tai tietojen raportointiin; taikka
- 4) säilyttäjä muutoin kuin 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla laiminlyö 10 c §:n tai verotusmenettelystä annetun lain 23 b §:n mukaiset velvoitteet tai jättää maksamatta sille määrätyt verot.

Verohallinto voi jättää säilyttäjärekisteriin merkitsemättä säilyttäjän, jonka voidaan olettaa aiempien laiminlyöntiensä perusteella olennaisesti laiminlyövä 10 b ja 10 c §:ssä tarkoitetut säilyttäjän velvoitteet tai jättävän maksamatta sille määrätyt verot.

Verohallinnon on varattava säilyttäjärekisteristä poistettavalle tai siihen merkitsemättä jätettävälle tilaisuus selvityksen antamiseen, jos poistaminen tai rekisteriin merkitsemättä jättäminen perustuu 1 ja 2 momentissa tarkoitettuihin syihin.

10 f §

Ennakkoperintälain (1118/1996) 25 §:ssä tarkoitettu työkorkvauksesta ei peritä lähdeveroa, jos saaja:

- 1) esittää maksajalle lähdeverokortin, jonka mukaan veroa ei peritä;
- 2) esittää maksajalle 10 §:ssä tarkoitetun muun selvityksen sellaisen kansainvälisen sopimuksen soveltumisesta, joka estää veron perimisen; tai
- 3) on merkitty ennakkoperintälain 25 §:ssä tarkoitettuun ennakkoperintärekisteriin.

Edellä 1 momentin 2 kohdassa säädettyä ei sovelleta työkorkvaukseen, joka maksetaan yksinomaan tai pääasiallisesti Suomessa tehdystä:

- 1) talonrakennus-, maanrakennus-, vesirakennus- tai muusta rakennustyöstä;
- 2) asennus- tai kokoonpanotyöstä;
- 3) laivanrakennustyöstä;
- 4) kuljetustyöstä;
- 5) siivous-, hoiva- tai hoitotyöstä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2021.

Lain 7 §:n 2 momenttia sekä 10 b ja 10 c §:ää sovelletaan osinkoon, joka maksetaan 1 päivänä tammikuuta 2021 tai sen jälkeen.

Säilyttäjät voivat hakea rekisteröitymistä 10 d §:ssä tarkoitettuun säilyttäjärekisteriin 1 päivänä heinäkuuta 2020 tai sen jälkeen. Rekisteröinti ulkomaisten omaisuudenhoitajien rekisteriin päättyy 31 päivänä joulukuuta 2020.

522/2019

Helsingissä 12 päivänä huhtikuuta 2019

Tasavallan Presidentti

Sauli Niinistö

Valtiovarainministeri Petteri Orpo